C/2026/1343

16.3.2026

Sag anlagt den 2. februar 2026 – Ungarn mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-46/26)

(C/2026/1343)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved M.Z. Fehér og Cs. Marosvári, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2026/261 af 26. januar 2026 om udfasning af importen af russisk naturgas og forberedelse af udfasningen af russisk olieimport, forbedring af overvågningen af potentiel energiafhængighed og ændring af forordning (EU) 2017/1938 ([1]), annulleres.

— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

Første anbringende: Forkert valg af retsgrundlag

Retsgrundlaget for forordningen er artikel 194, stk. 2, TEUF og artikel 207 TEUF.

Artikel 207 TEUF kan kun anvendes som retsgrundlag for lovgivningsmæssige retsakter, der fastlægger rammerne for gennemførelsen af den fælles handelspolitik, og hvis virkninger på handelen ikke er sekundære. I betragtning af først og fremmest forordningens formål og indhold ligger dens tyngdepunkt ikke inden for området handelsregulering, men inden for området restriktive foranstaltninger i henhold til artikel 215 TEUF, idet hovedformålet med forordningen ikke er at regulere handelen med naturgas, men at kræve en afbrydelse af handelsforbindelserne med et tredjeland på naturgasområdet, hvorfor den burde have været vedtaget på grundlag af artikel 215 TEUF og ikke på grundlag af artikel 207 TEUF.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 194, stk. 2, TEUF

Lovgivningsmæssige retsakter vedtaget i henhold til artikel 194, stk. 2, TEUF må ikke berøre medlemsstaternes ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af deres energiressourcer, deres valg mellem forskellige energikilder eller den generelle sammensætning af deres energiforsyning. Denne bestemmelse kan betragtes som en kompetencebegrænsning.

Forordningen forbyder import af rørledningsgas og flydende naturgas hidrørende fra Den Russiske Føderation eller eksporteret fra dette land. Den reelle virkning af dette forbud er at tvinge Ungarn til at undersøge muligheden for at indføre andre energikilder og omstrukturere den generelle sammensætning af sin energiforsyning. Forordningen er derfor i strid med artikel 194, stk. 2, TEUF.

([1]) EUT L, 2026/261, 2.2.2024.

Tredje anbringende: Tilsidesættelse af solidaritetsprincippet på det energipolitiske område

I henhold til artikel 194, stk. 1, TEUF skal solidariteten mellem medlemsstaterne også gennemføres på det energipolitiske område. I henhold til solidaritetsprincippet på det energipolitiske område er EU-institutionerne forpligtede til at undersøge, om en bestemt foranstaltning eller retsakt skader de enkelte medlemsstaters energiinteresser, og, hvis dette er tilfældet, finde en balance mellem denne skade og de øvrige medlemsstaters og Unionens interesser som helhed. Ved at vedtage forordningen handlede EU-institutionerne ikke på denne måde og tilsidesatte dermed solidaritetsprincippet på det energipolitiske område.

Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Når der findes flere forskellige egnede foranstaltninger, skal der ifølge proportionalitetsprincippet vælges den mindst bebyrdende, og de pålagte byrder må desuden ikke være uforholdsmæssige i forhold til de forfulgte mål.

Det mål, der forfølges med forordningen, står ikke i rimeligt forhold til den skade, der påføres medlemsstater som Ungarn, hvis forsyning af naturgas fortsat i høj grad er afhængig af russisk gas. Desuden kunne det mål, der forfølges med forordningen, være nået med mindre restriktive foranstaltninger.